

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010374
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3513010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovaného J. C., nar. XX.XX.XXXX K., trvale bytom L. Q., trestne stíhaného na slobode pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák. a s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2016 odvolanie obžalovaného J. podané proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 7. septembra 2015, sp. zn. 1T/151/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 7. septembra 2015, sp. zn. 1T/151/2013, bol obžalovaný J. C. uznaný vinným zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona a v súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.02.2009 predložil na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Z. F. nad V., Žiadosť o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného vozidla zn. Škoda Octavia, VIN: K ku ktorej priložil falošné rakúske osvedčenie o evidencii motorového vozidla uvedeného vozidla číslo T s jeho úradným prekladom, z ktorého v rozpore so skutočnosťou vyplývalo, že toto vozidlo bolo registrované v Rakúskej republike s registračným číslom Z ďalej tu predložil falošnú kúpno-predajnú zmluvu, v ktorej v rozpore so skutočnosťou tvrdil, že vlastníkom vozidla je J. C. a vozidlo bolo nadobudnuté legálnym spôsobom - kúpou v zahraničí, a to od osoby D. Q., na základe čoho Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom žiadosti vyhovel, uznal typové schválenie ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu a vydal osvedčenie o evidencii s evidenčným číslom SF XXXXXX, následne dňa 18.02.2009 na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom na základe žiadosti o zapísanie motorového vozidla a úradných listín získaných z Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom - rozhodnutia o vyhovení žiadosti a osvedčení o evidencii dosiahol to, že do osvedčenia o evidencii vozidla bol Okresným dopravným inšpektorátom zapísaný J. C. ako vlastníkom vozidla a vozidlu bolo pridelené evidenčné číslo NM XXXB., pričom uvedeného konania sa dopustil v snahe zakryť skutočný spôsob nadobudnutia predmetného vozidla trestným činom, nakoľko uvedené vozidlo malo pôvodné VIN číslo K a patrilo vozidlu Škoda Octavia evidenčného čísla PB XXXB., ktoré bolo odcudzené dňa 16.11.2008 v B. X., a následne potom, čo takto zakryl nelegálny pôvod vozidla získaným osvedčením o evidencii vozidla k predmetnému vozidlu, dňa 22.04.2009 v Novej Vsi nad Váhom predstierajúc kupujúcemu P. A., že je vlastníkom vozidla, pretože ho dovezol z Nemecka, kde

ho kúpil od svojej sestry, ktorá tam pracuje, čím pod falošnou zámienkou uzatvorenia kúpnej zmluvy od poškodeného P. A. vylákal sumu vo výške 7.635,-Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložený za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní štyri roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Obžalovaný bol zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazaný nahradiť poškodenému škodu vo výške 7 635,-Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, pretože v zákonnej lehote podal proti všetkým jeho výrokom odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode písomných dôvodoch odvolania obhajoba poukázala na podstatný obsah napadnutého rozsudku. Obhajoba namietala, že napadnutý rozsudok je založený na listinnom dôkaze - potvrzení o zaistení vecí - OMV Škoda Octavia, ktoré zaistenie vecí vykonal príslušník PZ podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ktorý mal podozrenie, že vec súvisí so spáchaním trestného činu a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu vecí. Obhajoba vyslovila názor, podľa ktorého Trestný poriadok je vo vzťahu špeciality k zákonu o Policajnom zbore, ale len pokiaľ ide o konkrétne podozrenie zo spáchania skutku, ktorý je trestným činom, pričom tieto podozrenia musia byť aspoň v základných črtách spojené s možnými zásahmi do základných slobôd v zmysle Ústavy Slovenskej republiky. Trestný poriadok poskytuje väčšiu garanciu ochrany základných práv a slobôd fyzickým osobám, než zákon o Policajnom zbore. Je teda nepochybné, že v prípade dôvodného podozrenia, že vozidlo súvisí so spáchaním trestnej činnosti, mal príslušník PZ postupovať pri zaistení vecí v zmysle Trestného poriadku. Pokiaľ tak nekonal, takýto dôkaz je v celom rozsahu nezákonným dôkazom. Takýto absolútne neúčinný dôkaz vykazuje stupeň nulity a hľadá sa naň, ako keby neexistoval. Za tejto situácie je potom nutné konštatovať, že takto získaný dôkaz (predmetné OMV) príslušníkom PZ bol poznačený nezákonnosťou, spôsobujúcou jeho absolútnu neúčinnosť a teda nepoužiteľnosť ako dôkaz v trestnom konaní. Rovnako sú nepoužiteľné ako dôkazy v trestnom konaní aj ďalšie dôkazy, pre ktorých získanie bol uvedený nezákonne získaný dôkaz podkladom, nakoľko tieto majú charakter tzv. plodov z otráveného stromu. Podľa názoru obhajoby za tejto dôkaznej situácie odsudzujúci rozsudok nie je prakticky o čo oprieť. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby odvolací súd sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktoré písomné vyjadrenie bolo zaslané obžalovanému a jeho obhajcovi. Vo vyjadrení sa prokurátor nestotožnil s názorom obhajoby o nepoužiteľnosti dôkazov, na ktorých je založený napadnutý rozsudok. S poukazom na znenie § 119 ods. 2 Tr. por. je podľa názoru prokurátora vykonanie zaistenia vecí policajtom podľa § 21 ods. 1 o zákona č. 171/1993 Z. z. dôkazom zabezpečeným v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný, prokurátor navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v podanom odvolaní namietal správnosť postupu okresného súdu, predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku, ktorá nesprávnosť mala spočívať vo vykonaní dôkazov, ktoré podľa názoru obhajoby vôbec nebolo možné použiť v konaní pred súdom.

Podľa § 119 ods. 2 prvá veta Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Z citovaného ustanovenia nepochybné vyplýva, že zdrojom dôkazov v trestnom konaní nie sú len dôkazné prostriedky získané podľa ustanovení Trestného poriadku, ale aj dôkazné prostriedky, získané podľa osobitného zákona, ktorým je aj zákon č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ak teda v prejednávacom prípade bolo v súlade s ustanovením § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v

znení neskorších predpisov (osobitného zákona) zaistené motorové vozidlo, ktoré zaistenie bolo riadne zdokumentované, takáto dokumentácia je dôkazným prostriedkom, ktorý podľa § 119 ods. 2 prvá veta Tr. por. spĺňa zákonné kritériá dôkazného prostriedku, použiteľného v trestnom konaní, na ktorý právny záver správne poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného. S poukazom na uvedené odvolací súd sa nestotožnil s opodstatnenosťou obhajobou uplatneného dôvodu odvolania o nepoužiteľnosti dôkazných prostriedkov, ktoré okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní a ktoré boli podkladom pre vyhlásenie napadnutého rozsudku. Keďže odvolací súd v postupe okresného súdu nezistil ani chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dospel k záveru že odvolanie obžalovaného je v tejto časti nedôvodné.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť samotných výrokov napadnutého rozsudku. Keďže v odôvodnení odvolania s poukazom na vyššie uvedené bola namietaná len nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku, odvolací súd bol v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. povinný obmedziť svoju prieskumnú povinnosť len na zisťovanie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z hľadiska preskúmania výrokov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania samotných výrokov napadnutého rozsudku z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.